

Obsah

II Sdělení

SDĚLENÍ ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Evropská komise

2014/C 136/01	Bez námitek k navrhovanému spojení (Věc M.7206 – Bain Capital/Anchorage Capital/Ideal Standard) ⁽¹⁾	1
---------------	--	---

IV Informace

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Evropská komise

2014/C 136/02	Směnné kurzy vůči euru	2
2014/C 136/03	Sdělení Komise – Pokyny Evropské komise týkající se základních zpráv podle čl. 22 odst. 2 směrnice 2010/75/EU o průmyslových emisích	3

INFORMACE ČLENSKÝCH STÁTŮ

2014/C 136/04	Seznam příslušných orgánů ve smyslu čl. 11 odst. 2 směrnice 2009/39/ES o potravinách určených pro zvláštní výživu ⁽¹⁾	19
---------------	--	----

II

(Sdělení)

SDĚLENÍ ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

EVROPSKÁ KOMISE

Bez námitek k navrhovanému spojení**(Věc M.7206 – Bain Capital/Anchorage Capital/Ideal Standard)****(Text s významem pro EHP)**

(2014/C 136/01)

Dne 28. dubna 2014 se Komise rozhodla nevznášet proti výše uvedenému oznámenému spojení námitky a prohlásit jej za slučitelné s vnitřním trhem. Základem tohoto rozhodnutí je ustanovení čl. 6 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 139/2004⁽¹⁾. Úplné znění rozhodnutí je k dispozici pouze v angličtině a bude zveřejněno poté, co z něj budou odstraněny případné skutečnosti, jež mají povahu obchodního tajemství. Znění tohoto rozhodnutí bude k dispozici:

- v oddíle týkajícím se spojení podniků na internetových stránkách Komise věnovaných hospodářské soutěži (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Tato internetová stránka umožňuje vyhledávat jednotlivá rozhodnutí o spojení podniků, a to podle společnosti, čísla případu, data a indexu hospodářského odvětví,
- v elektronické podobě na internetových stránkách EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm>) pod číslem 32014M7206. Stránky EUR-Lex umožňují přístup k evropskému právu po internetu.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 24, 29.1.2004, s. 1.

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

EVROPSKÁ KOMISE

Směnné kurzy vůči euru ⁽¹⁾

5. května 2014

(2014/C 136/02)

1 euro =

měna	směnný kurz	měna	směnný kurz		
USD	americký dolar	1,3874	CAD	kanadský dolar	1,5242
JPY	japonský jen	141,44	HKD	hongkongský dolar	10,7557
DKK	dánská koruna	7,4639	NZD	novozélandský dolar	1,5996
GBP	britská libra	0,82293	SGD	singapurský dolar	1,7343
SEK	švédská koruna	9,0844	KRW	jihokorejský won	1 427,24
CHF	švýcarský frank	1,2174	ZAR	jihoafrický rand	14,5833
ISK	islandská koruna		CNY	čínský juan	8,6645
NOK	norská koruna	8,2605	HRK	chorvatská kuna	7,5965
BGN	bulharský lev	1,9558	IDR	indonéská rupie	15 980,13
CZK	česká koruna	27,436	MYR	malajsijský ringgit	4,5177
HUF	maďarský forint	308,09	PHP	filipínské peso	61,739
LTL	litevský litas	3,4528	RUB	ruský rubl	49,7115
PLN	polský zlotý	4,2087	THB	thajský baht	44,882
RON	rumunský lei	4,4402	BRL	brazilský real	3,0909
TRY	turecká lira	2,9132	MXN	mexické peso	18,0938
AUD	australský dolar	1,4975	INR	indická rupie	83,3800

⁽¹⁾ Zdroj: referenční směnné kurzy jsou publikovány ECB.

SDĚLENÍ KOMISE

Pokyny Evropské komise týkající se základních zpráv podle čl. 22 odst. 2 směrnice 2010/75/EU o průmyslových emisích

(2014/C 136/03)

OBSAH

1. Úvod	3
2. Cíl těchto pokynů	4
3. Oblast působnosti těchto pokynů	4
4. Právní předpisy upravující základní zprávu	4
4.1. Příslušné znění směrnice o průmyslových emisích	4
4.2. Klíčová slova a klíčové věty ve směrnici o průmyslových emisích	6
4.3. Směrnice o skládkách	6
5. Fáze vypracování základní zprávy	7
5.1. Fáze 1: Určení nebezpečných látek, které jsou v současnosti používány, vyráběny nebo uvolňovány na úrovni zařízení	9
5.2. Fáze 2: Určení příslušných nebezpečných látek	9
5.3. Fáze 3: Posouzení možnosti specifického místního znečištění	10
5.4. Fáze 4: Historie lokality	11
5.5. Fáze 5: Zasazení do životního prostředí	12
5.6. Fáze 6: Charakterizace lokality	13
5.7. Fáze 7: Šetření na místě	13
5.8. Fáze 8: Vypracování základní zprávy	15
Dodatek – Kontrolní seznam pro základní šetření a základní zprávu	17

1. ÚVOD

Ustanovení čl. 22 odst. 1 směrnice 2010/75/EU o průmyslových emisích uvádí: „Aniž je dotčena směrnice 2000/60/ES, směrnice 2004/35/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/118/ES ze dne 12. prosince 2006 o ochraně podzemních vod před znečištěním a zhoršováním stavu⁽¹⁾ a příslušné právní předpisy Unie o ochraně půdy, stanoví příslušný orgán podmínky povolení tak, aby při úplném ukončení činností bylo zajištěno dodržení odstavců 3 a 4 tohoto článku.“

V čl. 22 odst. 2 až 4 jsou ustanovení týkající se úplného ukončení činnosti zahrnující používání, výrobu nebo uvolňování příslušných nebezpečných látek, aby se předešlo možné kontaminaci půdy a podzemních vod těmito látkami a aby se takováto kontaminace řešila. Klíčovým nástrojem v tomto ohledu je vytvoření „základní zprávy“. Pokud činnost zahrnuje používání, výrobu nebo uvolňování příslušných nebezpečných látek, je (též s ohledem na možnost kontaminace půdy a podzemních vod) třeba vypracovat základní zprávu před zahájením provozu zařízení či před první aktualizací povolení pro zařízení provedenou po 7. lednu 2013. Tato zpráva bude základem pro srovnání se stavem kontaminace po úplném ukončení činnosti. Odrážejí-li informace poskytnuté v souladu s jinými vnitrostátními právními předpisy či předpisy Unie stav v době sestavování zprávy, mohou být do základní zprávy zahrnuty nebo k ní mohou být připojeny.

V čl. 3 odst. 19 směrnice o průmyslových emisích se objasňuje, že základní zpráva musí podávat informace o stavu kontaminace půdy a podzemních vod příslušnými nebezpečnými látkami.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 372, 27.12.2006, s. 19.

V čl. 22 odst. 2 se upřesňuje, že základní zpráva by měla obsahovat alespoň tyto informace:

- „a) informace o stávajícím využití a případně o minulých využitích daného místa a
- b) dostupné stávající informace o rozborech půdy a podzemních vod popisující stav místa v době vypracování zprávy anebo nové rozbory půdy a podzemních vod s ohledem na možnost znečištění půdy a podzemních vod nebezpečnými látkami, jež mají být dotčným zařízením používány, vyráběny nebo uvolňovány.“

Podle čl. 22 odst. 2 posledního pododstavce směrnice o průmyslových emisích „Komise vypracuje pokyny týkající se obsahu základní zprávy“.

Uvedené pokyny jsou stanoveny v tomto sdělení, aby je členské státy používaly v průběhu provádění směrnice o průmyslových emisích. Podobně je bude Komise používat při posuzování informací týkajících se základní zprávy ve zprávách členských států o provádění směrnice o průmyslových emisích.

Má se za to, že tyto pokyny lze obvykle použít pro všechna zařízení spadající do působnosti kapitoly II směrnice o průmyslových emisích. Při rozhodování o postupu pro vypracování základní zprávy na úrovni zařízení je však důležité dbát na to, aby tato zpráva byla co nejkompaktnější. V zájmu provozovatele je zajistit, aby stav kontaminace půdy a podzemních vod konstatovaný v základní zprávě byl dostatečně podrobný, protože tyto informace budou použity k určení, jak se od vypracování základní zprávy během provozu dotčeného zařízení kontaminace dále zvýšila.

2. CÍL TĚCHTO POKYNŮ

Cílem těchto pokynů je praktickým způsobem objasnit formulace a záměr směrnice o průmyslových emisích, aby ji členské státy prováděly jednotně. Tyto pokyny však nejsou právně závazným výkladem směrnice o průmyslových emisích. Jediným právně závazným textem zůstává samotná směrnice o průmyslových emisích. Oficiální výklad směrnice o průmyslových emisích může nadto poskytnout pouze Soudní dvůr.

3. OBLAST PŮSOBNOSTI TĚCHTO POKYNŮ

Tyto pokyny podávají informace o právních předpisech týkajících se základní zprávy a vztahují se k následujícím prvkům článku 22 směrnice o průmyslových emisích, kterými by se měla základní zpráva zabývat:

- i) určení, zda je třeba základní zprávu vypracovat;
- ii) koncipování základních šetření;
- iii) koncipování strategie pro odběr vzorků;
- iv) vypracování základní zprávy.

Tyto pokyny se nevztahují na prvky článku 22 týkající se opatření požadovaných při úplném ukončení činností podle čl. 22 odst. 3 a 4.

4. USTANOVENÍ ODKAZUJÍCÍ NA ZÁKLADNÍ ZPRÁVU

4.1. Příslušné znění směrnice o průmyslových emisích

Pro základní zprávu jsou relevantní následující klíčové prvky z textu směrnice o průmyslových emisích.

Článek 3 – Definice

- 2) „znečištěním“ se rozumí lidskou činností přímo či nepřímo způsobené vniknutí látek, vibrací, tepla nebo hluku do ovzduší, vody nebo půdy, které může být škodlivé lidskému zdraví, nepříznivě ovlivnit kvalitu životního prostředí, vést ke škodám na hmotném majetku anebo omezit či narušit hodnotu životního prostředí a další zákonné způsoby využití životního prostředí;

3) „zařízením“ se rozumí stacionární technická jednotka, ve které probíhá jedna či více činností uvedených v příloze I nebo v části 1 přílohy VII a jakékoli další s nimi přímo spojené činnosti na tomtéž místě, které po technické stránce souvisejí s činnostmi uvedenými ve zmíněných přílohách a mohly by ovlivnit emise a znečištění;

18) „nebezpečnými látkami“ se rozumí látky nebo směsi vymezené v článku 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 ze dne 16. prosince 2008 o klasifikaci, označování a balení látek a směsí;

19) „základní zprávou“ se rozumí informace o stavu kontaminace půdy a podzemních vod relevantními nebezpečnými látkami;

20) „podzemními vodami“ se rozumí podzemní vody ve smyslu čl. 2 bodu 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky;

21) „půdou“ se rozumí svrchní vrstva zemské kůry, která se nachází mezi pevným skalním podložím a zemským povrchem. Půda je složena z minerálních částic, organické hmoty, vody, vzduchu a živých organismů.

Článek 12 – Žádost o povolení

1) Členské státy přijmou nezbytná opatření zajišťující, aby žádost o povolení obsahovala popis

d) podmínek místa zařízení;

e) tam, kde je to povinné, základní zprávu podle čl. 22 odst. 2.

Článek 22 – Uzavření zařízení

2) Pokud činnost zahrnuje používání, výrobu nebo uvolňování příslušných nebezpečných látek vypracuje (též s ohledem na možnost kontaminace půdy a podzemních vod v místě zařízení) provozovatel základní zprávu a předloží ji příslušnému orgánu před zahájením provozu zařízení či před první aktualizací povolení pro zařízení provedenou po 7. lednu 2013.

Základní zpráva musí obsahovat informace, které jsou zapotřebí k určení stavu půdy a kontaminace podzemních vod, aby bylo možno učinit kvantifikované srovnání se stavem při úplném ukončení činnosti.

Základní zpráva obsahuje přinejmenším tyto informace:

a) informace o stávajícím využití a případně o minulých využitích daného místa;

b) dostupné stávající informace o rozborech půdy a podzemních vod popisující stav místa v době vypracování zprávy anebo nové rozbory půdy a podzemních vod s ohledem na možnost znečištění půdy a podzemních vod nebezpečnými látkami, jež mají být dotčným zařízením používány, vyráběny nebo uvolňovány.

Splňují-li informace poskytnuté v souladu s jinými vnitrostátními právními předpisy či předpisy Unie požadavky tohoto odstavce, mohou být zahrnuty do předkládané základní zprávy nebo k ní mohou být připojeny.

Komise vypracuje pokyny týkající se obsahu základní zprávy.

3) Při úplném ukončení činnosti posoudí provozovatel stav kontaminace půdy a podzemních vod příslušnými nebezpečnými látkami používanými, vyráběnými nebo uvolňovanými daným zařízením. Pokud zařízení oproti stavu uvedenému v základní zprávě podle odstavce 2 způsobilo významné znečištění půdy nebo podzemních vod těmito nebezpečnými látkami, učiní provozovatel kroky nezbytné k odstranění znečištění tak, aby bylo dané místo uvedeno do zmíněného stavu. Za tímto účelem lze zohlednit technickou proveditelnost takových opatření.

Aniž je dotčen první pododstavec, přijme provozovatel po úplném ukončení činnosti a v případě, že kontaminace půdy a podzemních vod daného místa představuje významné riziko pro lidské zdraví nebo životní prostředí v důsledku povolených činností prováděných provozovatelem před první aktualizací povolení vztahujícího se k zařízení po 7. lednu 2013, a s přihlédnutím k podmínkám místa zařízení stanoveným podle čl. 12 odst. 1 písm. d) nezbytná opatření k odstranění, regulaci, izolaci nebo snížení množství příslušných nebezpečných látek tak, aby dané místo, vzhledem k současnému nebo budoucímu schválenému způsobu využívání, přestalo uvedené riziko představovat.

4) Pokud se od provozovatele nepožaduje vypracování základní zprávy podle odstavce 2, učiní provozovatel po úplném ukončení činnosti nezbytná opatření, která jsou zaměřena na odstranění, regulaci, izolaci nebo snížení množství příslušných nebezpečných látek tak, aby dané místo, vzhledem k současnému nebo budoucímu schválenému způsobu využívání, již v důsledku kontaminace půdy a podzemních vod plynoucí z povolených činností a s přihlédnutím k podmínkám místa zařízení stanoveným podle čl. 12 odst. 1 písm. d) nepředstavovalo žádné významné riziko pro lidské zdraví nebo životní prostředí.

4.2. Klíčová slova a klíčové věty ve směrnici o průmyslových emisích

Pro účel těchto pokynů se poskytují následující vysvětlení pro zlepšení pochopení následujících pojmů použitých v rámci směrnice o průmyslových emisích.

„Příslušnými nebezpečnými látkami“ (čl. 3 odst. 18 a čl. 22 odst. 2 první pododstavec) se rozumí látky nebo směsi definované v článku 3 nařízení (ES) č. 1272/2008 o klasifikaci, označování a balení látek a směsí, které z důvodu své nebezpečnosti, mobility, perzistence a biologické rozložitelnosti (jakož i ostatních vlastností) mohou kontaminovat půdu nebo podzemní vody a jsou používány, vyráběny nebo uvolňovány daným zařízením.

„Možnost kontaminace půdy a podzemních vod v místě zařízení“ (čl. 22 odst. 2 první pododstavec) zahrnuje řadu významných prvků. Zprvce by v základní zprávě měla být náležitě zohledněna množství dotyčných nebezpečných látek – pokud jsou v místě zařízení používána, vyráběna nebo uvolňována velmi malá množství, bude možnost kontaminace pro účely vypracování základní zprávy pravděpodobně nevýznamná. Zadruhé musí základní zpráva zohlednit vlastnosti půdy a podzemních vod daného místa a dopad těchto vlastností na možnost kontaminace půdy a podzemních vod. Zatřetí lze u stávajících zařízení zohlednit jejich vlastnosti, pokud jsou takové, že je v praxi nemožné, aby ke kontaminaci mohlo dojít.

Termín **„kontaminace“** se chápe jako záměnný s termínem **„znečištění“** ve smyslu definice v čl. 3 odst. 2 směrnice o průmyslových emisích.

„Kvantifikované srovnání“ (čl. 22 odst. 2 druhý pododstavec) vyžaduje, aby bylo možno srovnat rozsah a stupeň znečištění v okamžiku vypracování základní zprávy a v okamžiku úplného ukončení činnosti. Výhradně kvalitativní srovnávání je tedy použitím tohoto výrazu v čl. 22 odst. 2 vyloučeno. V zájmu provozovatele je zajistit, aby byla kvantifikace natolik správná a přesná, aby umožnila provést účelné srovnání při úplném ukončení činnosti.

„Informace, které jsou zapotřebí k určení stavu půdy a kontaminace podzemních vod“ (čl. 22 odst. 2 druhý pododstavec) se chápou tak, že zahrnují alespoň tyto dva prvky:

- informace o stávajícím využití a případně o minulých využitích daného místa. V kontextu tohoto požadavku by se výraz **„případně“** měl chápat ve smyslu dostupnosti těchto informací provozovateli zařízení, přičemž musí být zohledněna spolehlivost těchto informací o minulých využitích.
- Informace o koncentracích uvedených nebezpečných látek, které budou používány, vyráběny nebo uvolňovány daným zařízením, v půdě a podzemních vodách. Pokud je v době vypracování zprávy známo, že budoucí vývoj v místě může mít za následek to, že budou používány, vyráběny nebo uvolňovány další nebezpečné látky, doporučuje se, aby základní zpráva zahrnovala také informace týkající se koncentrací uvedených příslušných nebezpečných látek v půdě a v podzemních vodách. Pokud tyto informace ještě nejsou k dispozici, měla by se provést nová měření, pokud existuje možnost kontaminace půdy a podzemních vod uvedenými nebezpečnými látkami, jež mají být používány, vyráběny nebo uvolňovány daným zařízením (viz také výše k významu termínu „kvantifikované“).

4.3. Směrnice o skládkách

Skládky představují zvláštní druh činnosti v rámci směrnice o průmyslových emisích (příloha I, 5.4), neboť spadají rovněž do působnosti směrnice Rady 1999/31/ES o skládkách odpadů (dále jen „směrnice o skládkách“). Z čl. 1 odst. 2 směrnice o skládkách jasně vyplývá, že pro ty skládky, které jsou předmětem směrnice o integrované prevenci a omezení znečištění (2008/1/ES, dále jen „směrnice IPPC“), jsou relevantní technické požadavky obsaženy v rámci směrnice o skládkách a že relevantní technické požadavky směrnice IPPC jsou splněny, je-li dodržena směrnice o skládkách.

Jelikož ustanovení článku 22 směrnice o průmyslových emisích nebyla začleněna do dřívější směrnice IPPC, nelze dojít k závěru, že by v případě skládek nebylo třeba žádné základní zprávy. Ustanovení směrnice o skládkách, zejména oddíl 3 přílohy I (týkající se obecných požadavků na ochranu půdy a podzemních vod) by měla zajistit, aby se do půdy a podzemních vod nedostaly žádné nebezpečné materiály. Směrnice o skládkách obsahuje dále několik užitečných prvků pro vypracování základní zprávy, které by měly být případ od případu doplněny. Pro kvantifikaci stavu půdy a podzemních vod mohou být nezbytné zvláštní postupy a metody pro zohlednění zvláštních znaků skládky (obložení). V případě, že na místě skládky probíhají jiné přímo související činnosti, se může stát, že pro samotné tyto činnosti je třeba vypracovat základní zprávu.

5. FÁZE VYPRACOVÁNÍ ZÁKLADNÍ ZPRÁVY

Pro stanovení, zda je třeba vypracovat základní zprávu, pokud jde o konkrétní situaci, i za účelem vypracování samotné základní zprávy by měla být provedena řada klíčových úkolů.

V rámci tohoto procesu bylo určeno osm fází, jež zahrnují tyto hlavní prvky:

fáze 1 až 3: rozhodnout, zda je nutná základní zpráva;

fáze 4 až 7: určit, jak se má základní zpráva vypracovat;

fáze 8: stanovit obsah zprávy.

Pokud se během fází 1 až 3 na základě dostupných informací prokáže, že základní zpráva není nutná, není třeba postoupit do dalších fází. Takový důkaz je třeba zaznamenat a příslušný orgán by jej měl archivovat i s důvody takového rozhodnutí.

Může se stát, že zařízení, které nemusí vypracovat základní zprávu, provede v budoucnu změny činností na místě takové povahy, že základní zpráva bude nutná, například když se navrhuje, aby do nového postupu byly poprvé zahrnuty nebezpečné látky. V takovém případě bude v souladu s těmito pokyny znovu posouzeno, zda je třeba vypracovat základní zprávu v souvislosti s aktualizací povolení.

Pokud je to možné, měly by se pro provedení fází 1 až 5 použít stávající informace.

V některých případech lze jako podkladové informace pro prvky základní zprávy s užitkem využít informace poskytnuté v souladu s požadavky směrnice 2011/92/EU o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí.

Pro vypracování základní zprávy by rovněž mohly být relevantní tyto zdroje informací:

- informace shromážděné v rámci směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/18/EU ze dne 4. července 2012 o kontrole nebezpečí závažných havárií s přítomností nebezpečných látek (dále jen „směrnice Seveso III“), zejména ve vztahu k fázi 4;
- informace obsažené v referenčních dokumentech k nejlepším dostupným technikám, a zejména v dokumentu o emisích ze skladování, zvláště ve vztahu k fázím 6 a 7.

Pokud však toto není možné, měly by být získány nové informace.

Fáze jsou očíslovány 1 až 8 pro lepší orientaci, ale lze je provádět v jiném pořadí nebo současně.

Tabulka 5.1

Hlavní fáze vypracování základní zprávy

Fáze	Činnost	Cíl
1.	Určit, které nebezpečné látky jsou používány, vyráběny nebo uvolňovány na úrovni daného zařízení, a vypracovat seznam těchto nebezpečných látek.	Určit, zda jsou, nebo nejsou používány, vyráběny nebo uvolňovány nebezpečné látky, pro účely rozhodnutí, zda je třeba vypracovat a předložit základní zprávu.
2.	Určit, které z nebezpečných látek z fáze 1 jsou „příslušnými nebezpečnými látkami“ (viz oddíl 4.2). Škrtnout ty nebezpečné látky, které nemohou kontaminovat půdu nebo podzemní vody. Odůvodnit a zaznamenat přijatá rozhodnutí o vyloučení některých nebezpečných látek.	Omezit další úvahy pouze na příslušné nebezpečné látky pro účely rozhodnutí, zda je třeba vypracovat a předložit základní zprávu.
3.	U každé nebezpečné látky převzaté z fáze 2 určit skutečnou možnost kontaminace půdy nebo podzemních vod v místě zařízení, včetně pravděpodobnosti úniků a jejich důsledků, zejména s ohledem na: — množství každé nebezpečné látky nebo skupiny podobných nebezpečných látek, o které se jedná; — to, jak a kde jsou nebezpečné látky uskladněny, používány a přepravovány po areálu zařízení; — to, kde existuje riziko jejich uvolňování; — v případě stávajících zařízení rovněž opatření, která byla přijata k zaručení toho, že je v praxi nemožné, aby došlo ke kontaminaci půdy nebo podzemních vod.	Určit, které z příslušných nebezpečných látek představují možné riziko znečištění v lokalitě na základě pravděpodobnosti, že dojde k uvolňování těchto látek. Základní zpráva musí obsahovat informace o těchto látkách.
4.	Podat historii daného místa. Zkoumat dostupné údaje a informace: — o nynějším využití místa a o emisích nebezpečných látek, k nimž došlo a které mohou vést ke znečištění. Zohlednit zejména nehody nebo nežádoucí příhody, odkapávání nebo rozlití z rutinních operací, změny provozních operací, změny v obložení místa, změny používaných nebezpečných látek. — o předchozích využitích daného místa, která mohla vyústit v uvolňování nebezpečných látek, ať už stejných, jaké jsou používané, vyráběné nebo uvolňované stávajícím zařízením, nebo jiných nebezpečných látek. Při sběru těchto údajů může být nápomocné prověření zpráv z předchozích šetření.	Určit možné zdroje, které mohly vést k tomu, že v místě zařízení se již nacházejí nebezpečné látky uvedené ve fázi 3.

Fáze	Činnost	Cíl
5.	Určit okolní prostředí místa, včetně: <ul style="list-style-type: none"> — topografie; — geologie; — směru toku podzemních vod; — dalších možných migračních cest, jako jsou odvodňovací a údržbářské kanály; — environmentálních aspektů (například konkrétní přírodní stanoviště, druhy, chráněné oblasti atd.) a — využívání okolní půdy. 	Určit, kam se nebezpečné látky mohou dostat, pokud se uvolní, a kde je hledat. Určit rovněž environmentální média a receptory, které jsou potenciálně ohroženy, a kde v dané oblasti existují jiné činnosti, jimiž se uvolňují stejné nebezpečné látky a mohou způsobit migraci těchto látek po dané lokalitě.
6.	Použít výsledky fází 3 až 5 k popisu místa, přitom zejména doložit umístění, druh, rozsah a množství historického znečištění a případných budoucích zdrojů emisí a zaznamenat vrstvy a podzemní vody, u kterých pravděpodobně může dojít k poškození těmito emisemi – vytvářet vazby mezi zdroji emisí, cestami, kterými může postupovat znečištění, a receptory, které by mohly být poškozeny.	Určit umístění, povahu a rozsah stávajícího znečištění v daném místě a určit, které vrstvy a podzemní vody by mohly být tímto znečištěním poškozeny. Srovnat s možnými budoucími emisemi, aby se zjistily možné koincidence oblastí.
7.	Pokud existuje dostatek informací ke kvantifikaci stavu znečištění půdy a podzemních vod příslušnými nebezpečnými látkami na základě fází 1 až 6, přejít přímo do fáze 8. Pokud není dostatek informací, bude k získání těchto informací nutné invazivní šetření v místě. Podrobnosti týkající se takového šetření by měly být vyjasněny s příslušným orgánem.	Shromažďovat případně další informace, aby bylo možné kvantifikované posouzení znečištění půdy a podzemních vod příslušnými nebezpečnými látkami.
8.	Vypracovat základní zprávu pro zařízení, kterou se kvantifikuje stav znečištění půdy a podzemních vod příslušnými nebezpečnými látkami.	Podat základní zprávu podle směrnice o průmyslových emisích.

Každá z 8 fází je podrobněji vysvětlena níže.

5.1. Fáze 1: Určení nebezpečných látek, které jsou v současnosti používány, vyráběny nebo uvolňovány na úrovni zařízení

Vypracovat seznam všech nebezpečných látek, s nimiž se v rámci hranic zařízení zachází (jako se surovinami, výrobky, meziprodukty, vedlejšími produkty, odpady nebo emisemi). Tento seznam by měl zahrnovat všechny nebezpečné látky spojené s činnostmi podle přílohy I směrnice o průmyslových emisích i s činnostmi přímo souvisejícími, které s prováděnými činnostmi souvisejí po technické stránce a mohly by mít dopad na znečištění půdy či podzemních vod.

Pokud jsou nebezpečné látky uvedeny v seznamu pod obchodními názvy, měly by být rovněž určeny chemické složky. U směsí nebo sloučenin by měl být určen poměrný podíl chemikálií, jež tvoří jejich největší složky.

5.2. Fáze 2: Určení příslušných nebezpečných látek

Ze seznamu vypracovaného ve fázi 1 určit potenciální riziko znečištění u každé nebezpečné látky na základě posouzení jejích chemických a fyzikálních vlastností, jako jsou: složení, skupenství (pevné, kapalné, plynné), rozpustnost, toxicita, mobilita, perzistence atd. Tyto informace by měly být použity pro určení, zda má daná látka potenciál způsobit znečištění půdy a podzemních vod. Údaje spolu se základní zásadou použitou k jejich výkladu by měly být předloženy tak, aby bylo v základní zprávě jasné, proč byly některé látky vyloučeny nebo zařazeny.

Pokud skupina látek vykazuje podobné znaky, mohou být tyto látky posuzovány společně za předpokladu, že se uvede důvod jejich seskupení.

Zdroje informací mohou zahrnovat seznam klasifikací a označení obsahující informace týkající se klasifikace a označování látek oznámených podle nařízení (ES) č. 1272/2008 („nařízení CLP“) a chemické informace o látkách registrovaných podle nařízení (ES) č. 1907/2006 („nařízení REACH“). Další zdroje informací mohou rovněž zahrnovat zprávy o posouzení rizika pro 141 chemických látek podle nařízení Rady (EHS) č. 793/93 (nařízení o hodnocení a kontrole rizik existujících látek). Všechny tyto zdroje lze nalézt na internetové stránce ECHA ⁽¹⁾.

Pokud je zřejmé, že nebezpečné látky používané, vyráběné nebo uvolňované v zařízení nemohou způsobit kontaminaci půdy a podzemních vod, nemusí se základní zpráva vypracovat.

Zjištěné příslušné nebezpečné látky by měly být předány do fáze 3 k dalšímu šetření.

5.3. Fáze 3: Posouzení možnosti specifického místního znečištění

Každá látka, která je převedena z fáze 2, by měla být posuzována v kontextu místa pro určení, zda existují okolnosti, které mohou vést k uvolnění látky v množstvích dostatečných k tomu, aby představovala riziko znečištění, a to buď v důsledku jedné emise nebo v důsledku hromadění z četných emisí.

Konkrétní otázky, které je třeba zohlednit, zahrnují:

- i) množství každé zpracovávané, vyráběné nebo emitované nebezpečné látky ve vztahu k jejím dopadům na životní prostředí.

Vzhledem k tomu, že nepřetržitě unikání omezeného množství během delšího časového období může způsobit významné znečištění, je nutná opatrnost. Existují-li vstupní a výstupní informace o nebezpečných látkách, je třeba zkoumat je k určení možných emisí do půdy a podzemních vod;

- ii) umístění každé nebezpečné látky na místě, například kam je nebo bude dodávána, kde skladována, používána, přesunována po areálu, kde/kam emitována atd., zejména ve vztahu k vlastnostem půdy a podzemních vod v uvedené části lokality;
- iii) v případě stávajících zařízení: přítomnost a neporušenost uzavíracích mechanismů, povaha a stav obložení lokality, umístění odvodňovacích a údržbářských kanálů nebo jiných možných kanálů pro migraci.

Musí být stanovena metoda pro skladování a používání příslušných nebezpečných látek a pro manipulaci s nimi a určeno, zda existují omezovací mechanismy pro předcházení emisím; například ohrazení, vybetonované jímky, manipulační postupy.

Je třeba provést podrobnou fyzickou prohlídku místa, aby se ověřila komplexnost a efektivita opatření k zamezení úniků.

Příklady druhů informací, jež se mají shromažďovat:

- zda konstrukce a obložení místa jsou prasklé nebo poškozené. Určit, zda v okolí možných míst emisí existují spoje nebo praskliny;
- zda existují náznaky působení chemických látek na vybetonované povrchy;
- zda jsou odvodňovací kanály v dobrém stavu. Pokud je to bezpečné, prohlédnout průlezné šachty, spáry a otevřené odvodňovací kanály;
- identifikovat odvodňovací trasy, údržbářské koridory atd. a lokalizovat vypouštění látek;
- určit známky již uskutečněných emisí, zkoumat jejich povahu a rozsah a posoudit pravděpodobnost opakovaného výskytu emisí;
- zjistit, zda na místě dochází k nějakým přímým nebo nepřímým emisím nebezpečných látek do půdy nebo podzemních vod.

Na základě výše uvedeného je třeba popsat okolnosti, za nichž může dojít k emisi do půdy nebo podzemních vod, a pravděpodobnost takových emisí, a měly by být určeny látky, které mohou být emitovány do životního prostředí a vést k možnému riziku znečištění.

⁽¹⁾ <http://echa.europa.eu/information-on-chemicals/>

Okolnosti, za nichž může dojít k emisím, zahrnují:

nehody/nežádoucí příhody, např. převrácení cisterny na silnici v místě; proražení kontejneru; netěsná podzemní nádrž; narušení uzávěru; únik při nehodě; průsaky z trhlin v odvodňovacích kanálech; požár;

rutinní operace, např. odkapávání během dodávky nebo z potrubních spojů, malá rozlití během stáčení/přemístění produktu, průsaky ze zablokovaných nebo rozbitých odvodňovacích kanálů, trhliny ve vybetonovaných jámkách;

plánované emise, např. vypouštění do půdy nebo podzemních vod.

Pokud je zřejmé, že s ohledem na množství nebezpečných látek používaných, vyráběných nebo uvolňovaných v zařízení, nebo v důsledku vlastností půdy a podzemních vod místa neexistuje významná možnost kontaminace půdy nebo podzemních vod, základní zpráva není nutná.

Pokud jsou v případě stávajících zařízení přijata opatření, která v praxi znemožňují, aby došlo ke kontaminaci půdy nebo podzemních vod, základní zpráva rovněž není nutná.

Pokud se v důsledku této fáze má za to, že základní zpráva není nutná, stále se očekává, že provozovatel učiní záznam takového rozhodnutí, včetně jeho důvodů, který následně vyhodnotí a bude uchovávat příslušný orgán.

5.4. Fáze 4: Historie lokality

Účelem tohoto oddílu je určit, které z příslušných nebezpečných látek identifikovaných ve fázi 3 mohou již být přítomny na místě v půdě a podzemních vodách v důsledku dosavadních činností, a zjistit, zda existují koincidence odpovídajících míst znečištění s možnými budoucími místy emisí.

Historie lokality by měla zohledňovat i) historii lokality před vývojem současného/navrhovaného zařízení a ii) provozní historii stávajícího/navrhovaného zařízení takto:

- i) podat seznam bývalých využití daného místa od doby „zelené louky“ k rozvoji navrhovaného zařízení. Určit, zda je pravděpodobné, že tato použití zahrnovala některé z příslušných nebezpečných látek určených ve fázi 3. Pokud ano, kde se s nimi pravděpodobně manipulovalo, jaká je pravděpodobnost, že došlo k emisím do půdy/podzemních vod a jaké případné sanace byly provedeny? Pokud jsou k dispozici, měly by se použít konkrétní údaje pro dané místo.
- ii) Jaká je u zařízení, které je již v provozu v době vypracování základní zprávy, pravděpodobnost, že v průběhu historie provozu v místě došlo k emisím? Konkrétní body, jež jsou hodny zohlednění:
  - umístění, povaha a rozsah nehod, nežádoucích příhod nebo přímých (povolených i nepovolených) vypouštění z minulosti, které by mohly způsobit uvolňování příslušných nebezpečných látek do půdy nebo podzemních vod.
  - jaké změny nebo zdokonalení byly provedeny u postupů, u manipulace s chemickými látkami, skladovacích prostor, metod odstraňování odpadu atd. a proč? Došlo k nim například v důsledku předchozí nežádoucí příhody, nehody, téměř nastalé nehody atd., byly provedeny za účelem snížení rizika emisí, zlepšení efektivity, snížení množství odpadu atd.? Naznačují, že mohlo dojít k emisím?
  - záznamy o údržbě – prokazují řádnou neporušenost odvodňovacích kanálů, nádrží, ohrazení, potrubí atd.? Byly vedeny od zahájení činnosti, nebo byly zavedeny až nedávno?
  - podrobnosti o dřívějších šetřeních na místě a o provedených sanačních pracích;
  - fyzická kontrola údajů shromážděných během fáze 3 může rovněž poskytnout informace o výskytu zabarvení, důkazy o korozi, přítomnosti nového obložení atd.

5.5. Fáze 5: Zasazení do životního prostředí

V důsledku fází 1 až 4 se určí místa, kde by mohlo v budoucnu dojít k emisím a kde již mohlo k emisím dojít. Účelem fáze 5 je určit, jaký byl osud těchto emisí, jaké vrstvy a podzemní vody mohou být postiženy, a stanovit rozsah a hloubku, do níž musí být půda charakterizována. To vyžaduje pochopení vlastností půdy a podzemních vod daného místa, jakož i okolních oblastí, jež mohou ovlivnit samu lokalitu zařízení.

Pokud jsou k dispozici, měly by se použít konkrétní údaje pro dané místo. Pokud tyto údaje k dispozici nejsou, je třeba použít referenční údaje, kvalitativní/subjektivní posouzení, odvozené nebo extrapolované údaje. V každém případě je třeba identifikovat zdroj údajů, a pokud není konkrétní pro dané místo, odůvodnit používání vybraných údajů a začlenit podrobnosti o případně použitelných rozpětích chyby.

Při zohlednění vlastností místa by se měly shromažďovat tyto údaje:

Topografie

Místní topografie a druh podlahového obložení (beton, nekrytý zemský povrch atd.) v blízkosti každého místa emise budou určovat okamžitý dopad případných emisí, stejnou roli bude hrát i umístění emisí v souvislosti s podlahovým obložením (např. přízemní úroveň, nadzemní úroveň, nadzemní potrubí, podzemní úroveň atd.).

Na plánu lokality může být znázorněn druh a sklon podlahového obložení. Navíc je třeba jasně identifikovat základ ohrazených areálů, šachty apod. vůči úrovni okolního terénu, zejména pokud jsou (částečně, nebo v plném rozsahu) pod úrovní terénu.

Geologie a hydrogeologie

Popsat vrstvy půdy a horniny pod daným místem zařízení a fyzikálně-chemické vlastnosti každé vrstvy, které mohou ovlivňovat osud a přepravu látek terénem.

Určit výskyt nebo pravděpodobný výskyt podzemních vod (včetně spodních vod s napjatou hladinou), a to pro každou z vrstev, a uvést hydraulický sklon (pakliže je znám).

Uvést, co vlastnosti půdy a podzemních vod znamenají co do pohybu látek po terénu.

Ve zprávě postačí pouhé shrnutí údajů, a nikoli úplný geotechnický popis, další údaje mohou být poskytnuty či zpřístupněny podle potřeby pro budoucí referenční účely.

Kromě toho by zpráva měla shromáždit veškeré dostupné informace k prezentaci celkových podmínek místa, a ne prezentovat odděleně zveřejněné nálezy z předchozích šetření v oblasti geologie a hydrogeologie na jedné straně a ze stávajícího šetření na straně druhé.

Hydrologie

Uvést znaky výskytu povrchových vod, směru jejich toku, kvalitu/klasifikaci a umístění ložné hloubky vůči obložení místa zařízení. Poskytnout informace o tom, jak by každý vodní útvar by mohl být dotčen emisemi ze zařízení.

Antropogenní trasy

Určit antropogenní trasy, údržbářské koridory, odvodňovací kanály, výkopy atd., které mohou fungovat jako migrační trasy pro nebezpečné látky, a určit pravděpodobný směr migrace; přitom mít na paměti, že migrace může probíhat i proti přirozenému topografickému nebo hydraulickému sklonu.

Využití okolní půdy a vzájemné závislosti

Určit využití okolní půdy, aby se určily odvětví/činnosti, a to zejména odvětví/činnosti v horní části svahu, u nichž může docházet k manipulaci se stejnými nebo podobnými látkami a které mohou způsobit, že do místa zařízení se bude migrací dostávat znečištění. Pokud jde o migraci znečištění do zařízení v okamžiku odevzdání povolení, je na provozovateli, aby prokázal, že při provozu nezpůsobil znečištění. Proto je důležité vědět, zda by přílehlé nemovitosti mohly být zdrojem stejných nebo podobných znečišťujících látek.

5.6. Fáze 6: Charakterizace lokality

Popis lokality by měl zejména prokázat umístění, typ, rozsah a množství historického znečištění, jakož i uvést možné budoucí zdroje emisí, a přitom zaznamenat vrstvy a podzemní vody, u kterých pravděpodobně může dojít k postižení těmito emisemi.

V této souvislosti mohou být užitečné modely umožňující vytvářet vazby mezi zdroji emisí, trasami, jimiž může znečištění postupovat, a receptory, které by pravděpodobně mohly být dotčeny. Spojení různých informací by mělo napomáhat lepšímu pochopení toho, jaká rizika z kontaminace by mohla existovat pro životní prostředí i lidské zdraví.

Koncepční model zařízení znázorňuje jak stávající úroveň znečištění, tak možné budoucí zdroje znečištění pro danou plochu pozemku. Tento model lze pořídit využitím informací získaných v rámci fází 3 až 5. U tohoto modelu existuje pravděpodobnost, že bude obsahovat stávající informace a v menší míře nové informace, které se nevztahují k fázi 7 níže. Pokud provozovatel hodlá využít stávající informace jako základ pro vývoj koncepčního modelu lokality, je třeba zohlednit spolehlivost, přesnost a přiměřenost údajů.

Může být lepší vytvářet podrobnější jednotlivé modely pro každou problémovou oblast zařízení než vyhotovit jediný obecný model lokality ve formě výkresu nebo textu. Například koncepční model prostoru kolem nádrže, v němž by mohla být znázorněna stavba ohrazení, směr sklonu podlahy, zda jsou plnicí body uvnitř nebo vně ohrazení, druh obložení kolem oblasti, podkladová geologie a hladina podzemních vod. Tyto informace by se pak používaly k odhadům, kam až se mohou dostat příslušné nebezpečné látky, které se uvolňují.

Povaha a složitost koncepčních modelů lokality se budou lišit podle lokality a prováděné činnosti nebo činností.

5.7. Fáze 7: Šetření na místě

Pokud existují dostatečné informace z fází 1 až 6, aby bylo možno charakterizovat místo v příčném i svislém směru a určit výchozí stav z hlediska kvantifikovaných úrovní znečištění půdy a podzemních vod příslušnými nebezpečnými látkami, lze přejít přímo do fáze 8. Když se rozhodnou využít stávající informace, pak provozovatel při jejich poskytnutí i příslušný orgán při jejich hodnocení si musejí být vědomi nejistoty a rizika spojených s použitím těchto údajů. Tato rizika zahrnují:

- historické údaje, jež patřičně nezohledňují uvolňování příslušných nebezpečných látek, ke kterým mohlo dojít v období od získání původních údajů;
- historické údaje, jež nezohledňují všechny příslušné nebezpečné látky, ale zaměřují se na určitý podíl příslušných nebezpečných látek; a
- historické údaje, jež nezohledňují změny činnosti provedené na místě od získání původních údajů, které mohou mít za následek změny nebezpečných látek používaných, vyráběných nebo uvolňovaných ze zařízení.

Nejllepší způsob, jak zajistit, aby údaje byly úplné, je zajistit, aby způsob stanovení, jakož i analýzy byly jasně stanoveny a oznámeny. V případě stávajících zařízení, kde spolehlivost a kvalitu historických informací ke stavu půdy nelze stanovit (například protože výsledky jsou založeny na zastaralých metodách nebo byly neúplné), je nejhodnějším postupem nové provedení měření.

Pokud lze charakterizovat pouze část lokality nebo nejsou k dispozici dostatečné informace, na základě kterých by bylo možné formulovat základní zprávu, měly by být šetřením na místě získány další informace. Nové měření, ať už provedené před uvedením do provozu či v důsledku revize povolení, je nejlepší metodou pro získání výchozích informací o stavu kontaminace půdy a podzemních vod.

Strategie odběru vzorků

Pokud se zjistí, že budou nutná nová měření, je třeba zvážit vhodné strategie odběru vzorků, tj. jak budou provedena nová měření půdy a podzemních vod. Pro výběr nejvhodnější strategie je žádoucí komunikace mezi provozovatelem a příslušným orgánem.

Vybrané strategie odběru vzorků by měly poskytovat dostatečnou jistotu, že provedená měření a odebrané vzorky přesně odrážejí skutečnou úroveň kontaminace příslušnými nebezpečnými látkami, aby bylo možné určit současný stav a podmínky půdy a podzemních vod. Základní zpráva by měla obsahovat navrhovanou metodu pro posouzení statusu kontaminace lokality, např. statistické testy, které se mají použít, a veškeré normy ISO/CEN, nebo, pokud nejsou, vnitrostátní normy, které se mají použít. Při referování o výchozím šetření je třeba ve zprávě adekvátně popsat metodu odběru vzorků, jakož i analytické metody. Z toho vyplývá, že jestliže lokalita je posuzována při úplném ukončení činnosti, bude nutné použít stejný přístup a buď stejné metody, nebo metody, které prokazatelně přinášejí srovnatelné analytické výsledky.

Strategie odběru vzorků by měly:

- být zaměřeny na zjištěné příslušné nebezpečné látky a jejich nebezpečné produkty rozkladu a nebezpečné metabolity, které budou hodnoceny z hlediska jejich fyzikálně-chemických vlastností ve vztahu k pravděpodobnosti kontaminace půdy nebo podzemních vod;
- zohlednit hydrogeologické a hydraulické podmínky daného místa. Před jejich stanovením v místě zařízení musí být prověřeny vhodné měřicí body proti proudu/po proudu. Při kontrolách podzemních vod by měl být zohledněn možný vývoj z hlediska směrů proudění a výkyvů v hladině podzemních vod;
- uznat dopad přírodních ovlivňujících faktorů a ovlivňujících faktorů souvisejících s provozem na odebrané vzorky a na strategii odběru vzorků (místo a způsob), např. propojení kontaminujících látek, nesourodost distribuce znečišťujících látek v půdě nebo podzemních vodách, manipulace se vzorkem v době mezi jeho získáním a jeho měřením a měření provedená v rámci laboratoře a
- od začátku zohlednit zachycení aktuálního stavu (včetně historické kontaminace) znečištění, jakož i potřebu posoudit znečištění při úplném ukončení činnosti. Základním předpokladem je jasné mapování a značení míst odběru vzorků.

Doporučuje se necílený odběr vzorků, cílený odběr vzorků, nebo kombinace obou typů odběru. Výběr musí být proveden s ohledem na prostředí místa, podmínky a místní prostředí, včetně povahy a množství látek, které mají být měřeny. Popis těchto přístupů je uveden níže. Pokud je navržena odlišná technika odběru vzorků, například vícestupňový odběr vzorků, měl by provozovatel i příslušný orgán zvážit úroveň spolehlivosti výsledků ve srovnání s necílenou a cílenou metodou:

- i) cílený odběr vzorků – je cílený odběr vzorků v oblastech, kde je dáno podezření na koncentrace znečišťujících látek (skladovací místa, místa překládky nebo podobně). Stejně jako u necíleného odběru vzorků je zde nutné předchozí rozhodnutí o tom, jaká pravděpodobnost detekce je nutná, s ohledem na vzniklé náklady.
- ii) necílený odběr vzorků – je typický odběr vzorků, který při odpovídající hustotě údajů podává jasné a jednoznačné informace o průměrných koncentracích látek a o jejich rozsahu. Jelikož se tento přístup snaží podat přesné obraz o celé lokalitě použitím jednotného odběru vzorků po celém zařízení, nesmí být výběr míst odběru vzorků ovlivněn vnějšími okolnostmi, např. stávajícími budovami a použitím těchto budov nebo podezřením na koncentrace znečišťujících látek. Je možné, že při použití necíleného odběru vzorků vzniknou u stávajících lokalit potíže ve vztahu k postaveným stavbám, službám a dodávkám.

Při tomto přístupu se s lokalitou zachází jako s plochou půdy vyžadující výchozí údaje (tj. s lokalitou se zachází jako s jediným celkem a nemusí se zohlednit uspořádání areálu zařízení nebo konkrétní rizika vyvolaná nádržemi, provozním závodem atd.). Při přijetí takového přístupu je nutné předchozí rozhodnutí o tom, jaká by v každém případě měla být pravděpodobnost odhalení znečištění, neboť k zajištění vyšší pravděpodobnosti je nevyhnutelně nutný vyšší počet vzorků a vyšší související náklady.

Nejistoty spojené s údaji o půdě a podzemních vodách

Pokud jde o nejistoty spojené s údaji o půdě a podzemních vodách u necíleného i cíleného odběru vzorků, je třeba zohlednit dva důležité prvky:

- i) Získávání výchozích údajů o podzemních vodách: Podmínky podzemních vod se mohou měnit rychleji než podmínky půdy a kvalita podzemních vod je předmětem změny a odchylky v důsledku faktorů nesouvisících s povoleným procesem, jako jsou sezónní kolísání úrovně a kvality podzemních vod, jiné zdroje znečištění, migrace plyných kontaminujících látek, změny hodnoty pH nebo oxidačně-redukční potenciál vodonosné vrstvy, přívalové deště atd. Odběr vzorků s více než jedním souborem údajů o podzemních vodách pro stanovení výchozího stavu (například soubor čtvrtletních výsledků sledování, které se týkají minimálně období jednoho roku) může významně zlepšit spolehlivost, s níž může provozovatel referovat o výchozím stavu podzemních vod.
- ii) Využívání technik statistické analýzy údajů pro posouzení údajů o půdě: Statistické metody mohou pomoci při kvantifikaci nejistoty spojené s odhady průměrné nebo střední koncentrace kontaminujících látek v půdě, a tak poskytnout fundovanější základ pro rozhodování posuzovatelů místa a regulačních orgánů. Koncentrace kontaminující látky naměřené během šetření na místě mohou být srovnány s „kritickou koncentrací“ nebo indikátorem rizika, jak je vymezí uživatel.

Pokud se mají použít statistické metody, potom údaje získané během šetření musí být posouzeny jako vhodné pro tento účel (například dostatečné údaje z vhodných hloubek, míst s konzistentní kvalitou). Použití tohoto přístupu vyžaduje dobře rozvinutý koncepční model, jak je popsán ve fázi 6, který poté bude sloužit jako základ pro strategii odběru vzorků potřebnou ke shromáždění údajů vhodných pro statistickou analýzu.

Analýza vzorků

Pro zajištění srovnatelnosti výsledků výchozího šetření s výsledky šetření provedených k pozdějšímu datu by měly být použity validované metody analýzy (tj. formální a dokumentovaný důkaz, že analytická metoda je vhodná pro svůj zamýšlený účel a je přesná a opakovatelná). Pokud existují normy CEN nebo ISO nebo (v případě absence norem CEN nebo ISO) vnitrostátní normy, měly by se použít.

Podstatným požadavkem je, aby analytická produktivnost metod použitých při sestavení základní zprávy a při hodnocení lokality při úplném odstavení byla navzájem přímo srovnatelná. Zejména je důležité, aby byl v metodě přímo srovnatelný rozsah a citlivost na danou látku. Zejména z toho důvodu, že laboratorní osvědčené postupy se mohou časem změnit, je nanejvýš důležité zajistit, aby použité metody analýzy byly adekvátně popsány tak, aby mohly sloužit jako základ pro budoucí analýzu, jak vyžaduje směrnice o průmyslových emisích.

Je možné, že v důsledku šetření pro shromáždění výchozích údajů o půdě a podzemních vodách by mohlo být zapotřebí další šetření, například pokud bylo šetřením zjištěno historické znečištění (v důsledku povolených činností, nebo jinak), které vyžaduje další vymezení a sanaci.

Po šetření na místě mohou být nutné další nebo zdokonalené modely zařízení, jak je popsáno v rámci fáze 6.

5.8. Fáze 8: Vypracování základní zprávy

Účelem této fáze je shrnout všechny hodnocené informace shromážděné během fází 1 až 7 k vypracování zprávy, kterou se stanoví stav kontaminace půdy a podzemních vod příslušnými nebezpečnými látkami. Základní zpráva sama by měla poskytovat přesný a jasný popis toho, jaké údaje byly použity ke zjištění stavu půdy a podzemních vod, jaké metody byly použity k odběru vzorků a analýze substrátů a jak byly statisticky nebo metodologicky ověřovány výsledky. Měla by v zásadě jasně nastínit řadu opatření, která jsou plně reprodukovatelná při ukončení činnosti zařízení spolu s výsledky, aby se umožnilo kvantifikované srovnání. Pro tento účel je v dodatku uveden kontrolní seznam.

Pokud jsou přítomny potenciálně znečišťující látky, měla by základní zpráva stanovit, se kterými vrstvami nebo útvary podzemních vod jsou spojeny, a popsat jejich koncentraci, povahu a rozsah. Poskytnutí jasného prohlášení o tom, které příslušné nebezpečné látky přítomny nejsou, je stejně důležité jako označení těch, které přítomny jsou.

Základní zpráva by měla:

- být prezentována logicky a strukturovaně;
- obsahovat dostatečné informace ke zjištění k rozsahu a dopadu současné činnosti nebo činností, na něž se vztahuje povolení, včetně údajů o všech relevantních měřeních půdy a podzemních vod;
- jasně a přesně popisovat metody použité v posouzení a výsledky posouzení, jakož i umístění invazivních prací, šachet, vrtů a dalších míst odběru vzorků v souladu s normalizovaným systémem geografických odkazů;
- jasně popisovat analytické techniky použité ke stanovení koncentrací nebezpečných látek v půdě a podzemních vodách, případně s odkazem na vnitrostátní nebo používané mezinárodní normy, jakož i veškeré v době měření existující pokyny poskytnuté členskými státy;
- uvést vědecké nejistoty a omezení metody použité při vypracování zprávy;
- zahrnout všechny relevantní technické údaje (měření, certifikáty kalibrace, analytické normy, akreditace, mapy, deníky odběrů vzorků atd.), aby tak bylo při úplném ukončení činnosti zajištěno, že lze provést platné kvantifikované srovnání.

Očekává se a je přijatelná odchylnost v typu, hloubce a prezentaci základních zpráv mezi různými činnostmi spadajícími do působnosti směrnice o průmyslových emisích, pokud lze adekvátně určit stav kontaminace půdy a podzemních vod příslušnými nebezpečnými látkami v době, kdy je zpráva sestavována.

Dodatek

Kontrolní seznam pro základní šetření a základní zprávu

<p>ROZHODNOUT, ZDA JE NUTNO VYPRACOVAT ZÁKLADNÍ ZPRÁVU</p> <p>Identifikace nebezpečných látek používaných, vyráběných nebo uvolňovaných v zařízení</p> <p>Hodnocení, jehož cílem je identifikovat ty nebezpečné látky, které by mohly kontaminovat půdu nebo podzemní vody (příslušné nebezpečné látky)</p> <p>Stanovení možnosti, že příslušné nebezpečné látky skutečně působí kontaminaci</p> <p>Identifikace možných zdrojů kontaminace v minulosti</p>
<p>PODROBNOSTI O SBĚRU ÚDAJŮ</p> <p>Stávající údaje</p> <p>Relevantní plány zařízení (zobrazující hranice a klíčové body zájmu).</p> <p>Zkoumání a shrnutí předchozích zpráv, s uvedením odkazů na tyto zprávy</p> <p>Shrnutí veškerých posouzení rizik provedených na místě zařízení a relevantních pro sběr základních údajů</p> <p>Šetření na místě</p> <p>Odůvodnění šetření – může zahrnovat seznam možných zdrojů kontaminujících látek, jež jsou relevantní pro každé navrhované místo šetření</p> <p>Omezení týkající se výběru míst šetření</p> <p>Metody použité pro utváření průzkumných otvorů, např. vrty, sondážní šachty, využití dostupných míst</p> <p>Metody používané pro shromažďování, uchovávání a přepravu vzorků do analytické laboratoře</p> <p>Odběr vzorků a sledování</p> <p>Odůvodnění pro strategii odběru vzorků, např. při cíleném odběru odůvodnění cílů; při necíleném odběru odůvodnění pro intervaly a uspořádání</p> <p>Popis a vysvětlení programů pro sledování povrchových a podzemních vod</p> <p>Údaje ze sledování a odběru vzorků včetně lokalit, hloubek, četnosti</p> <p>Analýza</p> <p>Odůvodnění pro výběr analytických metod</p> <p>Popis a provádění analytických metod.</p>
<p>PREZENTACE A INTERPRETACE ÚDAJŮ V TEXTU ZPRÁVY</p> <p>Popis podmínek, které se vyskytují v lokalitě, včetně režimu podzemních vod a znaků povrchových vod</p> <p>Souhrnné tabulky chemických rozborů a sledování místa</p> <p>Popis druhu, povahy a prostorového rozčlenění kontaminace, případně s plány</p> <p>Analýza souboru údajů a odvození reprezentativních koncentrací jednotlivých znečišťujících látek na patřičné úrovni významnosti</p> <p>Hodnocení výsledků šetření v porovnání s nástinem koncepčního modelu</p>

PREZENTACE VÝCHOZÍCH INFORMACÍ (PŘÍLOHA ZPRÁVY)

Plán znázorňující místa sledování a odběru vzorků

Popis prací v lokalitě a pozorování na místě

Průzkumný vrt, protokoly k sondám nebo vrtům

Údaje o oblasti reakce a další konstrukční údaje zařízení ke sledování vrtů.

Výsledky sledování

Popis vzorků předaných k analýze

Relevantní údaje zajištění kvality/kontroly kvality – to může zahrnovat akreditace zaměstnanců, certifikáty kalibrace zařízení, akreditace laboratoří (vnitrostátní a mezinárodní normy)

Laboratorní a analytické zprávy vyplněné podle relevantních údajů zajištění kvality/kontroly kvality, včetně relevantních mezinárodních norem pro analytické nebo zkušební metody.

Záznamy o výsledovatelnosti pro získané vzorky a údaje

INFORMACE ČLENSKÝCH STÁTŮ

Seznam příslušných orgánů ve smyslu čl. 11 odst. 2 směrnice 2009/39/ES o potravinách určených pro zvláštní výživu

(Text s významem pro EHP)

(2014/C 136/04)

Podle čl. 11 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/39/ES ze dne 6. května 2009 o potravinách určených pro zvláštní výživu⁽¹⁾ zveřejňuje Komise v *Úředním věstníku Evropské unie* seznam příslušných orgánů členských států pro účely uvedené směrnice.

Seznam příslušných orgánů

Seznam příslušných orgánů členských států ve smyslu čl. 11 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/39/ES ze dne 6. května 2009 o potravinách určených pro zvláštní výživu

Členský Stát	Čl. 11 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/39/ES	
	Příslušný orgán	Kontaktní údaje
Belgie	Service public fédéral Santé publique, Sécurité de la Chaîne alimentaire et Environnement - Direction générale Animaux, Végétaux et Alimentation – Service des Denrées alimentaires, Aliments pour Animaux et Autres Produits de Consommation/ Federale overheidsdienst Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu - Directoraat-generaal Dier, Plant en Voeding – Dienst Voedingsmiddelen, Dierenvoerders en Andere Consumptieproducten	Eurostation - Place Victor Horta, 40/10 1060 Brussels
Bulharsko	Дирекция Обществено здраве Отдел Опазване на общественото здраве	5, Sveta Nedeliya sq. 1000 Sofia
Česká republika	Ministerstvo zdravotnictví Odbor ochrany veřejného zdraví Oddělení hygieny výživy a předmětů běžného užívání	Palackého náměstí 4 128 01 Praha 2
Dánsko	Fødevarestyrelsen	Stationsparken 31-33 2600 Glostrup
Německo	Bundesamt für Verbraucherschutz und Lebensmittelsicherheit (BVL)	Department 1 - Unit 101ff General Affairs of Food Food of Non-Animal Origin P.O.B. 110260 10832 Berlin
Estonsko	Veterinaar- ja Toiduamet Toiduosakond	Väike-Paala 3 11415 Tallinn
Irsko	Food Safety Authority of Ireland	Abbey Court Lower Abbey Street Dublin 1

(1) Úř. věst. L 124, 20.5.2009, s. 21.

Členský Stát	Čl. 11 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/39/ES	
	Príslušný orgán	Kontaktní údaje
Řecko	Υπουργείο Υγείας Εθνικός Οργανισμός Φαρμάκων	284 Messogion s. 15562 Cholargos
Španělsko	Ministerio de Sanidad, Servicios Sociales e Igualdad Agencia Española de Seguridad Alimentaria y Nutrición	Alcalá 56 28071 Madrid
Francie	DGCCRF Bureau 4 A - Nutrition et information sur les denrées alimentaires	59, bd Vincent Auriol Télédoc 223 75703 Paris Cedex 13
Chorvatsko	Ministarstvo zdravlja Uprava za sanitarnu inspekciju Sektor državne i granične sanitarne inspekcije	Odjel za hranu Ksaver 200 10000 Zagreb
Itálie	Ministero della Salute Dipartimento Sanità pubblica veterinaria, Sicurezza alimentare e Organi collegiali per la tutela della salute Direzione Generale Igiene, Sicurezza Alimenti e Nutrizione	Viale Giorgio Ribotta 5 00144 Roma
Kypr	Ιατρικές Υπηρεσίες και Υπηρεσίες Δημόσιας Υγείας Υπουργείο Υγείας	1 Prodromou and 17 Chilonos Street 1448 Nicosia
Lotyšsko	Pārtikas un veterinārais dienests Novērtēšanas un reģistrācijas departaments Pārtikas produktu reģistrācijas daļa	Peldu street 30 1050 Riga
Litva	Sveikatos apsaugos ministerija	Vilniaus s. 33 01506 Vilnius
Lucembursko	Ministère de la santé Direction de la santé-Service de la sécurité alimentaire	9 avenue Victor Hugo 1750 Luxembourg
Maďarsko	Országos Élelmezés- és Táplálkozástudományi Intézet (OÉTI)	Albert Flórián út 3/a 1097 Budapest Mailing address: PO Box 839 1437 Budapest
Malta	Malta Competition and Consumer Affairs Authority (MCCAA) Technical Regulations Division - Regulatory Affairs Directorate	Mizzi House National Road HMR 9010 Blata l-Bajda
Nizozemsko	Nederlandse Voedsel en Waren Autoriteit	Postbus 43006 3540 AA Utrecht
Rakousko	Bundesministerium für Gesundheit	Unit II/B/13 Radetzkystr. 2 1030 Vienna
Polsko	Główny Inspektorat Sanitarny Departamentu Żywności Prozdrowotnej	65 Targowa St. 03-729 Warsaw
Portugalsko	Direcção-Geral de Alimentação e Veterinária (DGAV) Direcção de Serviços de Alimentação e Nutrição (DSNA)	Largo da Academia Nacional de Belas Artes, n.º 2 1249-105 Lisboa

Členský Stát	Čl. 11 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/39/ES	
	Príslušný orgán	Kontaktní údaje
Rumunsko	Ministerul sănătății	Intr. Cristian Popișteanu, nr. 1-3 Sector 1 010024 București
Slovinsko	Ministrstvo za zdravje Sektor za obvladovanje nalezljivih bolezni, hrano in okolje	Štefanova 5 1000 Ljubljana
Slovensko	Odbor hygieny výživy, bezpečnosti potravín a kozmetických výrobkov Úrad verejného zdravotníctva Slovenskej republiky	Trnavská cesta 52 826 45 Bratislava
Finsko	Elintarviketurvallisuusvirasto	Mustialankatu 3 00790 Helsinki
Švédsko	Livsmedelsverket	Box 622 751 26 Uppsala
Spojené Království	Department of Health	Richmond House 79 Whitehall London, SW1 A 2NS Correspondence and Public Enquiries Unit
Island	Matvælastofnun	Austurvegur 64 800 Selfoss
Norsko	Mattilsynet	Head office P.O. Box 383 2381 Brumunddal

ISSN 1977-0863 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5163 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCSEMBURSKO

CS